

(המשך מעמוד 11)

רם קיבלה כנראה ברצינות את ההצעה וכבר עשתה צעד ראשון לקראת הגי שמתה: היא הוציאה לאור, בירושלים הבירה, את מחזה המחאה הראשון נגד הנשיא המיועד הבא של המדינה. הלא הוא ריצ'ארד ניקסון. רק כך אפשר להסביר את הופעתו של מחזה זה בארץ. בשפה האנגלית, ועם ציון מחיר בדולרים.

ריצ'ארד לביטרמית היא מעין מסכת המציגה את ריצ'ארד ניקסון ואת אנשי החצר שלו, כדמויות באגדת'עם נוסח אבירי השולחן ה- עגול, שנהפך בינ- חיים לאלפטי כתר- צאה מלחציו ותכ- כיו של גיבור הסיי פור, ריצ'ארד ה- חדש, רודף הבצע והשילטון, הטיפש, הרברבן וחדל האי- שים, אינו אלא גילגול חדש בהיי- טוריה לריצ'ארד לביארי, שכל ת- רומתו לאנגליה הי- תה כמה עשרות אל- פי קורבנות חינם. כך לפחות סבורה הגברת בן-עמרם.

האגדה, המקושטת בהמון מישחקי מי- לים אנגליות, ששם המחזה הוא אופייני לכולם, שואלת הרבה מאוד שורות מי מקור דרמטי שאין עליו עוררין: ויליאם שקספיר. אלא שרוב הציטוטים (המתור- קנים כאן כדי להתאים לריצ'ארד המור- דרני) לקוחים לא מפיו של לא-הארי אלה מזה של ריצ'ארד השלישי, הגיבן, התככן והתגלמות הרוע המפוקח והער- מומי, במחזה של שקספיר. בהבדל קטן אחד: לניכסון מרשים לרשת את נאומיו של גלוסטר, אבל אוסרים עליו לרשת גם את חריפות מוחו.

וזה בערך מה שקורה בכל הגישה לי- מציאות. אהובה בן-עמרם, ילידת ישראל ובוגרת אוניברסיטת קליפורניה, מאמי- נה בכל ליבה כי ניכסון מהווה סכנה ציבורית. ברוב התלהבותה, היא מבררת לה את העובדות שיכולות לשרת אותה בהיסטוריה, וזורקת את כל היתר לצד. למשל, לומר שהדרקון האדום (הרוסים) הם סכנה שכולם מדברים בה, אבל איש לא ראה אותה, זה מוגזם בדיוק כמו לט- עון שכל מי שאינו מסכים עם ניכסון, הוא קומוניסט מתועב. לתאר את ניצ- חונו של קנדי על ניכסון כמהלומה ני- צחת, גם זה מוגזם. בהתחשב עם העוב-

ניכסון המואך נלחם בדרקון המדינה ה' 51

דה שההבדל בין הקולות שקיבלו הי- שניים, היה זעום ביותר. ולהציג את טד קנדי הצעיר, כאביר בשריון לבן ובלתי מוכתם, זאת אולי ההגזמה הגדולה ביותר, למי שזוכר עדיין תאונת מכונית מסויימת, שעד היום לא הוסברה לשב- עות רצון הציבור.

המחברת מתלוננת שאף אחד, ובעיקר רשות השידור, לא הסכים לפרסם את יצירתה, משום שניכסון הוא אוהד יש- ראל.

אם זאת הסיבה היחידה, זה באמת פסול. לעומת זאת, אפשר להעלות על הדעת כמה סיבות טובות יותר לסירוב של כל מיני גופים להשתמש במחזה. כמו למשל, הנימוק שבתור בדיחה זה לא רע, אבל בדיחה על שישים עמודים זה כבר יותר מדי.

BROADWAY 100

מאריכה את התענוג

תוצרת דובק-ערבות לטיב